

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:
- Ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van artikel 41 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.
 - Definitieve goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1 Situering

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt afgesloten in uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffen de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

Als gevolg van de zesde staatshervorming kent artikel 6, § 1, IX, 3° en 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de volgende materies toe aan de Gewesten:

« 3° de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen. De vaststelling van de inbreuken kan eveneens worden verricht door de daartoe door de federale overheid gemachtigde ambtenaren.

4° de toepassing van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen. Het toezicht op de naleving van deze normen behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid. De vaststelling van de inbreuken kan eveneens worden verricht door de daartoe door de gewesten gemachtigde ambtenaren. »

De Federale Staat blijft bevoegd voor de uitwerking van de normen met betrekking tot de arbeidskaart die in functie van de bijzondere verblijfssituatie van de betrokken personen wordt afgegeven. Krachtens haar residuele bevoegdheid blijft de federale overheid ook bevoegd voor de materies die betrekking hebben op het administratief statuut van de vreemdelingen (toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen).

Overeenkomstig artikel 92bis, § 3, c) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen sluiten de federale overheid en de gewesten een samenwerkingsakkoord af voor de coördinatie van het beleid inzake de toekenning van de arbeidsvergunning en de toekenning van de verblijfsvergunning, evenals de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. In het kader van de omzetting van de richtlijn 2011/98/EU hebben de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap een dergelijk samenwerkingsakkoord afgesloten. Enerzijds voert dit akkoord één enkele aanvraagprocedure in die, in het kader van één administratieve handeling, leidt tot de afgifte van een gecombineerde titel die een onderdaan van een derde land in staat stelt om legaal op het grondgebied te verblijven om er te werken gedurende een periode van meer dan negentig dagen (« gecombineerde vergunning »). Anderzijds voorziet het akkoord de afgifte van een verblijfstitel met een vermelding inzake de toegang tot de arbeidsmarkt voor de onderdanen van derde landen die om andere redenen dan werk toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan negentig dagen op het grondgebied.

Ik verwijs naar het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 en het instemmingsdecreet dat op 23 maart 2018 door de Vlaamse Regering bekrachtigd werd.

Artikel 41, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 voorziet dat de kosten die verbonden zijn met de uitvoering van het akkoord, ten laste worden genomen door de partijen, volgens een verdeelsleutel die in een uitvoerend samenwerkingsakkoord bepaald wordt. Het uitvoerend samenwerkingsakkoord, voorzien bij artikel 92bis, § 1, derde lid, van de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voorziet in de uitvoering van het samenwerkingsakkoord dat instemming heeft gekregen bij wet of decreet, en geldt zonder dat de instemming bij wet of decreet vereist is.

2 Voorstel van maatregel

Dit uitvoerend samenwerkingsakkoord heeft tot doel de sleutel voor de verdeling van de kosten die verbonden zijn met de productie van de « gecombineerde vergunning » en de verblijfstitels met een vermelding met betrekking tot het werk tussen de partijen te bepalen, overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

Het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 is niet enkel van toepassing op de richtlijn 2011/98/EU, maar tevens op andere richtlijnen die zijn uitgevaardigd op grond van artikel 79, § 2, onder a) en b) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wanneer ze de voorwaarden voor toegang en verblijf van de onderdanen van derde landen met het oog op een tewerkstelling gedurende meer dan negentig dagen bepalen, en wanneer ze de invoering van één enkele procedure op het Belgisch niveau noodzakelijk maken (artikel 1, §2 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018).

Dit is met name het geval voor de volgende richtlijnen:

- a) Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider (hierna « seizoenarbeidersrichtlijn »)¹.

¹ Artikel 3, punt d) van deze richtlijn definieert de seizoenarbeidersvergunning als een vergunning, afgegeven met gebruikmaking van het model dat is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad, die een verwijzing naar seizoenarbeid bevat en die de houder het recht geeft voor een duur van meer dan negentig dagen op het grondgebied van een lidstaat te verblijven en te werken.

De verblijfstitel met de vermelding « seizoenarbeider » stelt de houder ervan in staat om op het grondgebied te verblijven, om het werk waarvoor hij gemachtigd werd uit te oefenen, zonder dat een bijkomende arbeidskaart noodzakelijk is.

- b) Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming (hierna « ICT-richtlijn »)².

De verblijfstitels, die, naargelang het geval, het acroniem « ICT » of de vermelding « mobile ICT » bevatten, stellen hun houder in staat om op het grondgebied te verblijven voor het werk waarvoor hij gemachtigd werd, zonder dat een bijkomende arbeidskaart noodzakelijk is.

De productie van deze nieuwe verblijfstitels, met een acroniem of een vermelding met betrekking tot de arbeidsmarkt of andere vermeldingen in verband met arbeid, brengt extra kosten met zich mee. Deze kosten moeten verdeeld worden tussen de verschillende partijen die bij dit akkoord betrokken zijn.

Er wordt benadrukt dat de goedgekeurde verdeelsleutel waarnaar wordt verwezen in artikel 3, paragraaf 1, van dit akkoord alleen geldig is voor dit akkoord en niet is bedoeld om in andere akkoorden te worden toegepast.

3 Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel past de artikelen 14, §1, van de richtlijn « gecombineerde vergunning », 28, § 1, van de « seizoenarbeidersrichtlijn » en 27, § 1, van de « ICT »-richtlijn toe. Deze artikelen voorzien dat, wanneer de lidstaten de nodige wetgevende, reglementaire en administratieve bepalingen aannemen om aan de richtlijn te voldoen, deze bepalingen een verwijzing naar de richtlijn moeten bevatten of bij hun officiële bekendmaking gepaard moeten gaan met een dergelijke verwijzing.

Dit samenwerkingsakkoord wordt in uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten afgesloten.

De artikelen 1 en 41, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 vormen de wetgevende basis.

Dit samenwerkingsakkoord wordt in toepassing van artikel 1, § 1, tweede lid, afgesloten, voor zover het de toepassing van artikel 41 van het akkoord met betrekking tot de kosten die verbonden zijn met de productie van de « gecombineerde vergunning » en de verblijfstitels die afgegeven worden aan de onderdanen van derde landen die om andere redenen dan werk toegelaten of gemachtigd zijn tot verblijf en een vermelding met betrekking tot de toelating tot arbeid bevatten voorziet.

Dit samenwerkingsakkoord wordt ook in toepassing van artikel 1, § 2, tweede lid, afgesloten, voor zover het de toepassing van artikel 41 van het akkoord met betrekking tot de kosten die verbonden zijn met de productie van verblijfstitels die zowel een verblijfsvergunning als een toelating tot arbeid zijn en die voorzien worden door de « seizoenarbeidersrichtlijn » en de « ICT »-richtlijn voorziet.

² Artikel 3, punt i) van de richtlijn definieert de « vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon » als een vergunning met het acroniem « ICT » die de houder het recht geeft op het grondgebied van de eerste lidstaat en, waar van toepassing, van tweede lidstaten te verblijven en te werken.

Artikel 3, punt j) van de richtlijn definieert de « vergunning voor lange-termijnmobiliteit » als een vergunning met de vermelding « mobiele ICT » die de houder van een vergunning voor een binnen een onderneming overgeplaatste persoon het recht geeft op het grondgebied van de tweede lidstaat te verblijven en te werken.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt de kosten die door de partijen ten laste worden genomen, alsook de beperkingen van deze tenlasteneming.

De kosten hebben betrekking op de verblijfstitels die voorzien worden door de richtlijn « gecombineerde vergunning », maar ook door de « seizoenarbeidersrichtlijn » en de « ICT »-richtlijn.

Er wordt verwezen naar de bespreking bij artikel 1.

De kosten bedragen 97.583 euro. Deze kostprijs wordt verdeeld volgens de verdeelsleutel bepaald in artikel 3.

Deze kosten hebben geen betrekking op de eventuele aanmaak van specimenkaarten. Indien de partijen over specimenkaarten wensen te beschikken moeten ze, enerzijds, de persoonsgegevens die in de verschillende velden moeten worden afgedrukt, de afdruktaal en het aantal specimenkaarten bepalen en, anderzijds, de kosten hiervoor betalen. De kosten zullen het voorwerp uitmaken van een « kostenraming » van de door de Algemene Directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken aangewezen kaartenproducent.

Artikel 3

Artikel 3 bepaalt de verdeelsleutel van de kosten tussen de verschillende partijen.

FOD Binnenlandse Zaken draagt de productiekosten voor de aanmaak van nieuwe kaarten (18%). Vandaag geeft de Dienst Vreemdelingenzaken, in functie van de verblijfsstatuten van de vreemdelingen, negen verschillende soorten verblijfskaarten af. De verblijfstitels met de vermeldingen « ICT » en « mobiele ICT » zijn nieuwe kaarten (nieuwe vermeldingen op reeds bestaande verblijfstitels). Daarom neemt de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken 2/11 van de kosten op zich (18%).

Het restbedrag (82%) vertegenwoordigt de extra kost voor de vermelding inzake toelating tot arbeid op de verblijfskaart. Deze kost wordt verdeeld onder de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap en de Federale overheid, volgens de bevoegdheidsverdeling voorzien in de bijzondere wet en volgens het aandeel van de effectief afgeleverde verschillende arbeidskaarten. Het aandeel van de arbeidskaarten A en B (37% van het restbedrag) wordt verdeeld onder de verschillende regio's volgens het aantal afgeleverde arbeidskaarten (interne verdeelsleutel). Het aandeel van de arbeidskaart C (63% van het restbedrag) wordt gedragen door de Federale overheid.

De interne verdeelsleutel tussen de regio's bedraagt 55% voor het Vlaamse Gewest, 25% voor het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, 15% voor het Waalse Gewest en 5% voor de Duitstalige Gemeenschap.

Concreet bedraagt de verdeling:

17 565 euro voor de FOD Binnenlandse Zaken;
16 283 euro voor het Vlaamse Gewest;
7 401 euro voor het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest;
4 441 euro voor het Waalse Gewest;
1 480 euro voor de Duitstalige Gemeenschap;
50 412 voor de Federale Staat

Artikel 4

Dit artikel legt de datum van inwerkingtreding van het uitvoerend samenwerkingsakkoord vast op de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Het uitvoerend samenwerkingsakkoord eindigt wanneer alle kosten die verbonden zijn met het aanmaken van de in artikel 2 bedoelde titels betaald zijn door de partijen.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De maatregel heeft een éénmalige financiële impact.

De gecombineerde vergunning is een verblijfstitel die afgeleverd wordt in uitvoering van richtlijn 2011/98/EU, en die een vermelding bevat inzake toelating tot arbeid. Deze vermelding zal de fysieke afgifte van de arbeidskaarten vervangen, voor zover de arbeidskaart een toelating tot arbeid betreft voor een periode van meer dan 3 maanden.

Het Vlaamse Gewest draagt momenteel de kosten van fysieke afgifte van arbeidskaarten A, B en C. De zesde staatshervorming heeft de arbeidskaarten A en B volledig overgeheveld naar de Gewesten, terwijl de arbeidskaart C federale bevoegdheid blijft.

Volgens het ontwerp van uitvoerend samenwerkingsakkoord draagt het Vlaamse Gewest bij in de kosten voor de vermelding inzake toelating tot arbeid op de verblijfskaart, voor wat betreft de arbeidskaarten A en B. Deze vertegenwoordigen 37% van het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten. De totaalkost voor de arbeidskaarten A en B wordt onder de verschillende regio's verdeeld volgens een interne verdeelsleutel, die het aandeel afgeleverde arbeidskaarten in de verschillende regio's weergeeft. 55% van de arbeidskaarten A en B worden afgeleverd door het Vlaamse Gewest. Dit stemt overeen met een éénmalige kost van 16.283€.

De arbeidskaart C (63% van het aantal afgeleverde arbeidskaarten) bleef federale bevoegdheid, waardoor de kost voor de vermelding inzake toelating tot arbeid voor personen die om andere reden dan werk op het grondgebied verblijven, door de Federale overheid gedragen wordt.

Deze kost wordt gedragen door de algemene werkingskosten van het Departement Werk en Sociale Economie, begrotingsartikel JB0-1JAX2ZZ-WT, basisallocatie JA104.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 9 februari 2018.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 26 februari 2018.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft een éénmalige bijdrage in productiekosten, en heeft geen weerslag op de werking van lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft een éénmalige bijdrage in productiekosten, en heeft geen weerslag op het personeelsbestand.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

1 Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft geen Vlaams regelgevend initiatief, waardoor geen wetgevingstechnisch en taalkundig advies gevraagd werd.

2 Voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord betreft geen Vlaams regelgevend initiatief, en valt niet binnen het toepassingsgebied van de reguleringimpactanalyse (RIA).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap houdende uitvoering van artikel 41 van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten.

2° de Vlaamse minister-president en Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten in naam van de Vlaamse Regering dit akkoord te ondertekenen.

De Vlaamse minister van WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT
Philippe MUYTERS

Bijlagen:

- het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten;
- het ontwerp van uitvoerend samenwerkingsakkoord;
- het advies van de Inspectie van Financiën dd. 9 februari 2018;
- het begrotingsakkoord dd. 26 februari 2018.